

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Αύριον ἐξ ὧλων τῶν σημείων τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τοῦ Εἰρκυνοῦ ὠκεανοῦ, ἀπὸ τῶν βρυσκίων θρυμνῶν, ἐν ᾧ μονήρως ἐγείρονται οἱ Ναοὶ τοῦ Βούδα καὶ τὰ τεμένη τοῦ Μωάμεθ, μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Πολυνησίας καὶ ἀπὸ τοῦ Καναδά μέχρι τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Εὐέλπιδος ἄκρας τριπλῆ κραυγῇ, μέχρι οὐρανοῦ θέλει ἀναπεμφθῇ *God save the Queen* Κύριος σῶσαι τὴν βασίλισσαν, τὴν Ἀνασσα, ἣν λατρεύει ὁ κραταιὸς λαὸς οὐ ἄρχει, ἣν ἐπεσημύοντο τριακόσια ἑξατομύρια ὑπηκόων λαλοῦντα πάσας σχεδὸν τὰς γλώσσας τῆς οἰκουμένης. Καὶ ἡ εὐχὴ αὕτη, ἥτις θέλει ἐξέλθαι ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς καρδίας, ἐν ἀνυποκρίτῳ εὐλκρινεῖται καὶ διαπύρον ἐνθουσιασμῷ, ὃ ἀπευθυνθῇ τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ ἐνὸς ἀδυνάτου πλάσματος, ὑπὲρ μιᾶς γυναίκος, ἥτις οὐτε στρατοῦ ποτε εἰς τὴν νίκην ἐδήγησε, οὐτε τῇ ἰδίᾳ πρωτοβουλίᾳ εἰς μεγάλας προέβη μεταρρυθμίσεις, αἵτινες τὸν λαὸν αὐτῆς μέγα καὶ εὐτυχὴ κατέστησαν. Ἀλλ' ἂν τὰ μεγάλα ταῦτα προσόντα δὲν κοσμοῖσι τὸν βίον καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς σεβαστῆς ταύτης προσώπου, ὁ ἀγγλικὸς λαὸς σέβεται καὶ τιμᾷ αὐτὴν οὐ μόνον ἕνεκα τῆς παροιμιώδους αὐτοῦ ἀφροσύνης πρὸς τὴν συνταγματικὴν βασιλείαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πολυτίμους τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς ιδιότητες, διότι ἡ Ἀνασσα αὐτοῦ ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει σπάνιον παράδειγμα γυναικὸς ἐναρέτου, συζύγου ἀπαρχμύλλου, μητρὸς ἀφροσιωμένης.

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία γεννηθεῖσα τὴν 24 Μαρτίου τοῦ 1819 ἐκ πατρὸς Ἀγγλοῦ τοῦ Δουκὸς τοῦ Κέντ καὶ μητρὸς Γερμανίδος τῆς ἡγεμονίδος Μαρίας Λουίζης Βικτωρίας, διετέθη ὑπὸ περιστάσεις ὅπως περιέργους καὶ ἐν μέρει τραγικὰς τὸν θεῖον αὐτῆς Γουλιέλμον τὸν Δ', παραφρονήσαντα, τὴν 20 Ἰουνίου τοῦ 1837.

Δεκαοκταέτις ἀνελθοῦσα οὕτω εἰς τὴν ὑπέρτατην ἀρχὴν, ἀπειρος, μὴ δυναθεῖσα νὰ προσέδῃ, ὅτι τὸ μέτωπον αὐτῆς θὰ ἐκόσμηι τὸ στέμμα τῆς γηραιᾶς Ἀλδιδόνας, οὐδόλως ἐταράχθη, ἢ ἀπεδειλίασε, ἀλλὰ βοηθουμένη ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς διανοίας ἀντιμετώπισε τοὺς κινδύνους τῆς νέας θέσεώς της καὶ ἀπὸ αὐτῶν τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς βασιλείας της, ἔδειξε εἰς τὸν λαὸν τῆς, ὅτι τὴν σεῖραν τῶν διεσθαρμένων καὶ παραφρονῶν ἀρχόντων αὐτῶν διέκοψε γυνὴ καὶ δυναμὴν καὶ θέλουσα νὰ τὸν καταστήσῃ εὐτυχῇ. Τότε πρῶτον ἠκούσθη ὑπὲρ τῆς βασιλείας εὐχὴ πρὸς τὸν Θεόν, ἥς τὴν ἔχθρῃ ἐπαναλαμβάνουσι σήμερον μυριάδες μυριάδων ἀνθρώπων. Πλὴν τὸ βάρος τῆς ἀρχῆς ἦν δυσβάστακτον, καὶ ἡ γυνὴ ἀπομονωθείσα ἐν μέσῳ τοῦ ἐπισήμου καὶ ψυχροῦ κόσμου ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν εὐθύνην νὰ μερίσῃ καὶ εἰς τὰ κατακλύζοντα τὴν νεανικὴν καρδίαν αὐτῆς τρυφερὰ εἰσθήματα διεξοδῶν νὰ δώσῃ. Καὶ εὖρε σὺντροφὸν ἀντάξιον αὐτῆς, ἓνα τῶν περινοουστέρων ἀνδρῶν τοῦ αἰῶνος ἡμῶν, τὸν Δουκὰ τῆς Σαξονίας Ἀλβέρτου, νομφευθεῖσα αὐτὸν τὴν 10 Φεβρουαρίου τοῦ 1840, ὃν ὅμως ἔσχε τὴν ἀμύθητον λύπην νὰ κλαύσῃ τὴν 14 Δεκεμβρίου τοῦ 1861.

Οἱ σύγχρονοι τῆς εἰκοσαιοῦς ἐποχῆς τοῦ γάμου τῆς μεγάλης βασιλίδος, οἱ δυναθέντες ἐκ τοῦ πληθίου νὰ μελετήσωσι καὶ τὸν ἰδιωτικὸν καὶ τὸν δημόσιον βίον αὐτῆς καὶ τοῦ Πρίγκηπος συζύγου, θὰ εὐρέθωσαν βεβαίως πρὸ μιᾶς τῶν δραματικωτέρων σελίδων τῆς συγχρόνου ἱστορίας. Ἡ Βικτωρία, πράγματι βασίλισσα, ἀπεβέβη ὅλην αὐτῆς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς χεῖρας ἐκείνου, ὅστις μόνον τὸν τίτλον Συζύγου τῆς βασίλισσας ἔδυνάτο νὰ φέρῃ. Καὶ ἤρξατο ἀγών, ἀγὼν εὐγενῆς καὶ ὑψηλὸς μεταξὺ αὐτῶν, ἡ βασίλισσα οὐδὲν ἔπραττε χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ τὸν σύζυγον αὐτῆς, οὗτος δὲ δίδων αὐτῇ τὰς σωτηρίας, πεφωτισμένας συμβουλὰς, αἵτινες τοσοῦτον εὐτυχὴ τὴν Ἀγγλίαν κατέστησαν, προσεπάθει ὅσον ἔδυνάτο πλειότερον ἀφανέστερος νὰ ᾔνοι, πᾶσαν ἀγαθὴν πρᾶξιν καὶ πᾶσαν μεγαλοφυῆ ιδεάν εἰς τὴν ἐστερμένην αὐτοῦ σύζυγον ἀποδίδων.

Ἀφοῦ δ' ἀπέθανεν ὁ περιληγμένος σύζυγος καὶ ὁ σοφὸς σύμβουλος, ἡ Βικτωρία ἀπεσύρθη τῆς τύχης τοῦ κόσμου, ἐπεβέθη εἰς τὴν τῶν τέχνων τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀκολούθησα τὰς συμβουλὰς ἐκείνου ἐξηκολούθησεν ἐργαζομένη ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ λαοῦ αὐτῆς. Ἡ καρδία ἐπλήγη θανασίμως διὰ τῆς στερήσεως τοῦ φιλιτάτου συντρόφου, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐξακολουθεῖ δρᾶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ἡ γυνὴ λοιπὸν αὕτη, ἡ ἐναρετωτέρα τῶν συζύγων καὶ ἡ ἀγαθωτέρα τῶν βασιλισσῶν ἐκτρέφει παντηκόντα ὧλων ἑτῶν βίον βασιλείαν καὶ ὁ εὐγνώμων Ἀγγλικὸς λαὸς προσφέρει τὸ θυμικὸν τῆς λατρείας του εἰς αὐτήν.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς οἰκογενείας του περιοδεύει, ἀφίνων τὰς φροντίδας ὅλας τοῦ Κράτους εἰς τὸν ἄξιον πρωθυπουργόν του. Μόλις ἐμβῇ τὸ θέρος, ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν θαλαμῆγόν του καὶ πηγαίνει τόσον μακρὰν, ὥστε οὐδ' αὐτὴ ἡ τρέχουσα ὑπηρεσία ἡμπορεῖ νὰ τὸν προφθάσῃ.

✱

Τὸ ταξίδιον τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας σχολιαζόμενον εἰς τὰ καφενεῖα:

— Ἐκαμαν ὥρα το ταξίδι. Ἦτον ἡ θάλασσα λάδι . . .
— Θέλεις νὰ πῆς Μανω . . . λάδι.

✱

Ἡ περιφέρεια τῆς Μανωλάδος εἶνε κατὰ τινὰ ἀνταπόκρισιν εἶνε τριάκοντα ὥρων.

Οὐδὲν τὸ περίεργον· παράδοξον θὰ ᾔτο ἂν ᾔτο τριάκοντα Πρωίων.

✱

Ὅπως δὴποτε εἶνε περιφέρεια ἀρκετὰ μεγάλη καὶ διατρανοῦται δι' αὐτῆς ὁ εὐγνώμων χαρακτὴρ τοῦ κ. Τρικούπη. *Similia Similibus* ἀνταμείβει τὸ βασιλικὸν δῶρον τῆς εὐρείας περιφερείας διὰ τῆς εὐρείας περιφερείας.

✱

Κατὰ τὴν μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου βασιλέως καὶ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας συνδιάλεξιν ἐν Παρίσις, ὁ Γρεβὺ φιλοφρόνως προέτεινε νὰ συνδεθῶσι δαπάναις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν Παρισίων διὰ τηλεφώνου, διὰ νὰ δύναται εὐχερέστερον ἡ ἐλληνικὴ κυβερνήσις ν' ἀκούῃ κατὰ τὰς κρίσιμους περιστάσεις τὰς ἐκ Γαλλίας φωνάς· ὁ βασιλεὺς ἠὲ χαρίστησεν ἀρνηθεὶς καὶ εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην θὰ προσέχῃ νὰ ἐκλέγῃ ὑπουργοὺς κωφούς· ἀπόδειξις ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις δὲν ἀκούει λόγια.

✱

Τρεῖς νέα θωρηκτὰ παρηγγέλθησαν ἐν Γαλλίᾳ, μετὰ τὰ χρήματα τοῦ δανείου· δὲν ἤξεύρομεν πῶς θὰ ὀνομασθῶσιν, ἀλλὰ βεβαίως ἀπὸ τοῦδε ἡμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι θ' ἀνήκωσιν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ δανεικοῦ ναυτικοῦ.

✱

Καὶ ὅταν ἔλθουν εἰς Πειραιᾶ καὶ συνενωθοῦν μετὰ ἄλλα καὶ τεθοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Ἀσπασίου καὶ ἀρχίσουν πάλιν τ' ἀτελεύτητα γυμνάσια, αἱ τότε δὲ μὲ τὴν ἀλήθειαν ποῶς τὴν μοῖρα μας!

✱

Κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν τοῦ ἔτους, ἥτις θ' ἀπομείνῃ ἱστορικὴ, θὰ ἐργασθῶσι δραστηρίως δύο τάξεις ἀνθρώπων ἔχουσαι κοινὴν τὴν ἐτυμολογίαν, οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ . . . δήμιοι.

✱

Ἡ ταυτόχρονος ἐνέργεια τῶν δύο ἀνωτέρω ἀξιοτίμων τάξεων δὲν εἶνε τυχαία, ἀλλὰ προέρχεται ἐξ ἀξιοπαινοῦ προνοίας. Γνωστὸν ὅτι ἡ ὑγεινὴ παραγγέλλει ὡς ἐπωφελεστάτην ἐκάστοτε τὴν ἀφαίμαξιν, τόσον δὲ αἱ ἐκτελέσεις ὅσον καὶ αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἔχουσι τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὴν χύσιν ὀλίγου αἵματος.

✱

Εἰς τὰ παραμύθια τῆς Χαλιμάς ἀναφέρονται συχνότατα ὅτι τὰ τελώνια κατασκευάζουσιν μέγαλα ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος καὶ ἐκ τοῦ μηδενός. Τὸ τοιοῦτο μέχρι τινὸς ἐθεωρεῖτο μυθῶδες· ἀλλὰ τὰ ἀνακαλυφθέντα μυστήρια τῶν τελωνείων καὶ μάλιστα τοῦ Πειραιῶς ἀπέδειξαν ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀληθέστατον.

✱

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ τελώνου Πειραιῶς.

— Πῶς ὁ κ. Δαμιανὸς χάρις εἰς τὸν βαθμὸν του καὶ εἰς